

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Christomachia Calvinistica, Et Sacramentariorvm Omnivm Vere Sathanica

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1584

VD16 L 1925

I, Primus est de Baptismo Christi, cui detrahunt viuificum spiritum,
Anabaptistas impietate longè superantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30267

DE BAPTISMO CON-
TRA CALVINISTAS.

Ineffabile Christi Iesu Dom. nostri **Cap. I.**
 I mystery, quod in Sacrosancto *Cur diabolus*
 Baptismo peragitur, quia inuido ia *conetur per*
 lutis humanae diabolo, notum est cer *Caluinist. ba-*
 tam homini baptizato adferre salu *ptismu Chri-*
 tem, veramque cum Deo patre coele *sti abolere.*
 sti reconciliationem, sua per manci-
 pia Calvinistas hodie molitur abole-
 re. Dum enim docent eum non esse
 pueris ex Christianis parentibus na-
 tis necessarium, quid aliud, quam sine
 illo eos docent posse saluari? Ne autem
 imperito Dei populo prima facie fiat
 execrabiles, ceu Baptismi abrogato-
 res, patiuntur pueros quidem bapti-
 zari, modò certis per hebdomadam
 diebus, statisque horis in sua diaboli-
 cae synagoga deferantur conuenticu-
 la. Hoc praestigio diabolus imperitis
 miserè oculos passim praestringit, ne
 Baptismum abrogare videri statim
 possit, dum eum quibusdam Caluini-
 sta patiuntur impartiri pueris: sed non
 nisi

nisi in publicum conuentum, idque hora concionis sacrilegæ delatis. Hoc Baptismi imaginarij specie, inò verius præstigio, ne dicam ludibrio suum Sathanicum tēgunt venenum: quod ab Hærenarcha Pelagio haustū, calidis apud tunicatā plebē poliunt verbis. Negantes enim cū illo pueros peccato contaminatos originali, aut vllæ obnoxios culpæ, ridiculum docent eos esse diaboli mancipia, iræ dei obnoxios, aut regni Dei extorres. Nascent enim, non renascent eos Dei filios asserunt. Itaq; baptismo Christi eos nō regenerari, nec spiritu Christi viuificari persuadent imperitis: sed militari quasi tessera insignitos in Dei castra suscipi. Blasphemis his dogmatib⁹ ex locis communibus de peccato Originali, de Baptismi efficacia, quod pueri nō nascuntur, sed renascuntur filij Dei, facilè potest accurri: quæ paucis perstringemus: vt sit materia per opportunitatem cōmodius dilatanda, & PP. testimonijs amplificanda.

Quid enim manifestius illo Dei verbo, natura nascimur omnes filij iræ?
quis

quis hic puerorum siue ex Iudeis, siue ex Christianis natorum excipitur? Dauid ipse conqueritur sese in peccatis conceptum esse.

Porro ne quis de baptismi omnib⁹ omninò hominibus ad salutem necessarij doctrina queat ambigere, ipse Do. Iesus Christus disertis verbis vniuersaliter pronunciat: Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei: Illa verò Caluini in hæc manifestissima Domini verba sycophantica, dicam, an Sathanica peruersio: qua illud & vult expositiuè accipiendum pro, id est, ecquid obsecro solidi habet fundamenti, aut validæ rationis? Certè stolidior est atq; rusticior subtilitas: quam quæ longam mereatur refutationem. Totum enim Orthodoxorū Patrum senatum huic vni neotheologo ἀνομήτω, à se condemnato, quod fixa deserit maiorū vestigia, opponim⁹ qui concorditer ad salutē oīm docuēre, opus esse & aqua, & Spiritu sancto,

Ioan. 3.

Vide D. Aug. contra Iulian. l.

cto,

cto, vt quis Deo renascatur, & verus Dei filius efficiatur. Quod si verum est, vt est lōgè omnium verissimum, ecquis Christianorum audebit ambigere, an viuificus ille Christi spiritus nobis ex parentibus traducatur, an potius in baptismo demū donetur?

Quod autem totus orbis Christianus semper, idque ex traditione Apostolorum, pueros baptizarit, eosque non nasci, sed renasci Dei filios crediderit, D. Augustin. locis plurimis nobis testis est, vide Serm. 14. de verbis Apost. Item Origenem comment. ad Rom. cap. 6.

Hinc omnibus liquet, quāta istud blasphemū dogma misellos afficiat puerulos iniuria, damnoq; vt inestimabili, ita irrecuperabili, certoq; tradit exitio: qui citra Baptismum Christi Dom. emoriuntur. Cum enim illo peccato mortui, & originali illa culpa obstricti hinc emigrent, sanè in regnum Dei intrare nequeunt. Nihil. n. coinquinatū intrabit in illud. Siquidē obligati in illo, primordialis transgressionis vinculo, æternę sunt rei dānatio.

*Vide D. Aug.
epist. ad Sixt.*

nationis, mortisq; infernalis: in quã
 & sese, & suos ad vnum omnes infœ-
 lix Adam vniuersorum parens præci-
 pites dedit. Sic autem docuisse Apo-
 stolos, nimirum pueros sine bap-
 tismo emortuos damnari, regnoq; Dei
 excludi, testatur nobis D. Augustinus
 Epistola 105. ad Sixtum. Cùm igitur
 euictum sit Calvinistas, siue Sacramẽ-
 tarios ad vnum omnes veros esse ani-
 micidas, puerosq; Christianorum
 salute orbare æterna, ad quam erant
 aut parentum, aut cognatorum pie-
 tate per salutarem Christi baptismũ
 renascendi, quis oratione congrua e-
 orum satis detestetur facinus? imma-
 neq; istud scelus? quis inauditam e-
 orum in puerulos miseros crudelita-
 tem, idoneis excretur verbis?

Verũ cum pertinacibus istarum
 blasphemiarum magistris, non ver-
 bis, sed alio est opus medicamento,
 in verbo Dei non semel præscripto.

Anabapristæ omnib. meritò sunt *Collatio Cal-*
 execrandi, quod infantibus salutarẽ *uinistarum à*
 Dom. Christi negant baptismum: at *minori cum*
 isti non simpliciter negāt, sed ad tem- *Anabapristis.*
 pus

pus

pus quoddā differunt, donec fide imbuti credant, quod suscipiunt. Itaque baptismum Christi non abolent, sed differunt; nō euertunt, sed in tempus prorogant; non irritum ducunt: sed in idoneū, licet periculo graui, suspendunt tempus, suis adhibendum discipulis, vbi Evangelica fuerint eruditi doctrina. At Calvinistæ salutarē Christi Do. Baptismum semel tollunt, delectant, abolent, vt non plus eo putent pueris conferri, aut collatum prodesse, quam Iudæis sua baptismata Sabbathis multiplicata. Terriores igitur, & pestilentiores Christianę Reip. esse Calvinistarum scholas (vt de seditiosis ipsorum Consistorijs Regi & reip. omni exitiali modò taceatur) quæ sunt Anabaptistarum, quis modò non videt? cum illi fundamentum, verumque ostium religionis Christianæ funditus moliantur labefactare, euertere, cruere. Hac sanè via & Mahumetus Christianam moliebatur euertere sibi inuisam religionem, quando sublato Christi baptismo Iudaicam suis discipulis asseruit circumcisionem.

Ad

Adquam Mahumeti impietatem inuchendam, clanculumque statuen- dam quantoperè laborent Caluini- stę, non modò ex liquida dogmatum cum eis concordia liquet: sed ex cap- tato etiam ipsorum favore, implo- ratoque non semel, terque contra Dei filios Catholicos auxilio; si mo- do sic Christo visum foret: sed non- dum illorum hora venerat. Christo laus & gloria: Quò autem magis per- spicua sit Calvinistarum cum Turci- ca impietate concordia, nos superius aliquot commemorauimus capita, scitu pijs omnibus digna.

*Vide tabellā
superius inser-
tam.*

Quorsum ergo isthęc abominan- da nitatur Calvinistarum factio, pijs omnibus, & quibus mentis oculos non eripuit libido, aut sua non excæ- cavit suffusione auaritia, vident ni- mirum, vt sublato religionis Christia- nę fundamento, atque clauso salutis æternę ostio, nos, posterosque no- stros ex Christianis faciant Mahume- tistas; ex Dei cultotibus Turcas; ex DEI filijs infoelices Atheisticę im- pieta-

Epilogus.

impietatis cultores. Horum igitur insanis molitionibus, nisi Reges Christiani alia via sese opponant, maiori-que zelo incipiant eiusdem euersionem aggredi, admodum breui actū erit de ipsorum imperijs, & fluctuanti-
b⁹ regnis. Nihil hic de noto ipsorum ad abolendam omnem ubique nobilitatem studio dicam; cum ipsa re in Gallia plus satis declararunt, quem sub bellis ciuilibus illo toto duodecennio à se concitatis, scopum petāt. Nihil de clancularijs suo in consistorio passim vigente consilijs ago; quæ certius nouisse, Regum in primis interest. Nobis hic suffecerit demonstrasse, quanta impietate Calvinistæ Catholicam adoriatur euerere Christi Ecclesiam, dum solidum illud, vnicumque salutis æternæ per Christum Iesum recuperandæ, subuersum volunt fundamentum, Christianum dico baptismum: qui non modo adultis in Christum credentibus: sed & infantulis ad consequendam æternam salutem per Iesum Christum est necessarius, sicuti superius ex liquido
Dei

Dei verbo, Apostolicaq; doctrina est
Solis luce clarius confirmatum.

DE S. EUCHARISTIA, LIBER II.
 QVOD VERVM ET PRAE- CAP. I.
sens habet Dom. corpus.

Satis superque, opinor, demonstra-
 tum, Calvinistas noua sua doctri-
 na, licet ex Pelagianismo recocta, i-
 maginarium ac viuifico Christi spiri-
 tu vacuum Christianis inuehere Bap-
 tismum, cum eo solum ad speciem v-
 tantur, ne toto exhiberentur orbe, tē-
 pus nunc admonet, de S. Eucharistia
 breuiter dicendum, quam ipsi, coenā
 malunt dicere Domini. Verum quo-
 uis appellitent nomine, nobis osten-
 dedum est, eos nō minus imaginariā,
 rebusque vacuum suis miserē decep-
 tis discipulis proponere, quā pueris
 inane, immò vacuum, totoq; Christi
 spiritu exfors & destitutum adhibere
 Baptisma.

Coenam suam, aiunt esse passionis
 Dominicę commemorationem, quā
 K suis